

**ปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา**
**Achievement Factors of Student Assistant Promoting
on Quality of Student in Primary Schools**

มยุรี สาริบุตร*
Mayuree Sareebutr
อุทัย ภิรมย์รัตน์ **
Uthai Piromruen

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา 3) วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จและการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้บริหารจำนวน 375 คน ในโรงเรียนประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ การวิเคราะห์เนื้อหา และ การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคุณภาพนักเรียนมีค่าเฉลี่ยระดับมาก 2) ปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคุณภาพนักเรียนมีความสัมพันธ์ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) แนวทางการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จและการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษาควรจัดให้มี 1) ความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน 2) การสนับสนุนจากหน่วยงาน 3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 4) ความพอเพียงของทรัพยากร 5) ความพร้อมของบุคลากร 6) การคัดกรองนักเรียนและ 7) การส่งต่อนักเรียน โดยปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การท้านาย ร้อยละ 97.8

คำสำคัญ : การดูแลช่วยเหลือนักเรียน/ ปัจจัยความสำเร็จ/ คุณภาพนักเรียน

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

** อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

Abstract

The achievement factors of student assistant promoting on quality of student in primary schools has 3 objectives as follows: 1) To study the state on achievement factors of student assistant effecting and quality of student in primary schools. 2) To analyze the relationship between achievement factors of student assistant effecting and quality of student in primary schools. 3) To analyze the guidelines for development of achievement factors of student assistant promoting and quality of student in primary school The samples, consisted of 375 school directors. The instrument used for data collection was a questionnaire for development of student assistant promoting in the primary schools The data analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation and Multiple Regression, content analysis , in – depth interview of the experts. Results indicated that 1) the achievement factors of student assistant promoting and quality of student found at high level. 2) Every variable related in the same way at the high level at the significant level of .01. 3) The guidelines for developing to give the appropriate achievement factors on the student assistant promoting. There are cooperative of parents networking, organizations supporting, prevention and solving, material readiness team readiness, screening and referring. The achievement factors and student assistant promoting prediction the quality of student statistically significant at .05 and predict at 97.80 percent.

Keywords : Student Assistant Promoting/ Achievement Factor/ Quality of Student

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หมวดที่ 3 มาตรา 30 และมาตรา 49 (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2551: 16-31) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตราที่ 22 กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ ความสนใจ และความถนัดของนักเรียน โดยคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคล การปลูกฝังคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของผู้เรียน เพื่อพัฒนาและยกระดับ คุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษาของนักเรียนใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมาตราที่ 10 (สำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2547: 8) และกล่าวถึงการคุ้มครองดูแลเด็กไว้ว่า

บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการได้รับการศึกษาไม่น้อย ว่า 12 ปี ที่รัฐจัดให้อย่างทั่วถึงมีคุณภาพโดยไม่เก็บ ค่าใช้จ่ายรัฐต้องดำเนินการคุ้มครองพัฒนาเด็กและ เยาวชนส่งเสริมความเสมอภาคชายหญิงผู้ยากไร้ พิกัดหรือทุพพลภาพกระทรวงศึกษาธิการ (2551: 5-7) ได้กำหนดให้ปี 2551-2552 เป็น “ปีแห่งการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน” ต่อมาสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ประกาศ นโยบายปี พ.ศ. 2557-2558 กำหนดให้เป็นปีแห่ง การดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน โดยเร่งรัด พัฒนาให้โรงเรียนทุกแห่งมีระบบการดูแลช่วยเหลือ และคุ้มครองนักเรียนที่เข้มแข็ง ผ่านกระบวนการ พัฒนาผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ให้มี ทักษะในการดูแลช่วยเหลือคุ้มครองนักเรียน

พร้อมทั้งรณรงค์ให้ความช่วยเหลือเด็กที่ด้อยโอกาสในวัยเรียน ปัญหาเสพติด ตลอดจนสร้างภูมิคุ้มกันจัดระบบเฝ้าระวังอย่างเข้มแข็งภายในสถานศึกษา เช่น การเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง มีการประชุมผู้ปกครอง การพัฒนานักเรียนเพื่อนที่ปรึกษา การจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ นอกจากนี้ยังกำหนดให้ประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีตรงตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม (กมล รอดคล้าย, 2557: 5) สอดคล้องกับแนวคิดการปรับพฤติกรรมของ Bandura (1977: 45-51) กล่าวถึงพฤติกรรมของบุคคลเกิดจากการเรียนรู้โดยผ่านตัวแบบ ซึ่งบุคคลสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ เป็นกระบวนการทางความคิดหรือพุทธิปัญญา (Cognitive Processes) เรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ (Observational Learning or Modeling) การเรียนรู้จากตัวแบบดังกล่าวมี กระบวนการที่สำคัญ คือ กระบวนการใส่ใจ (Attention Process) กระบวนการจดจำ (Retention Process) กระบวนการแสดงออก (Motor Reproduction Process) กระบวนการจูงใจ (Motivational Process) ซึ่งการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกิจกรรมสำคัญที่นำนักเรียนเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือ อย่างเป็นระบบ 5 ขั้นตอน คือการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและแก้ปัญหา และการส่งต่อนักเรียนจากการศึกษาวิจัยสภาพการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551:42) พบว่าการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษามีระดับปฏิบัติปานกลางและมีข้อเสนอแนะในการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นจำเป็นต้อง

อาศัยความร่วมมือจากคณะครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการทำงานเป็นทีม ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ สรุปสะท้อนผลการดำเนินงาน ตลอดจนมีการพัฒนาทีมงานอย่างต่อเนื่องนอกจากนี้ อวยชัย ศรีตระกูล (2556: 64) พบว่าปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนคือครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นหน้าที่ของครูแนะแนว และมีข้อคิดเห็นว่าครูมีภาระงานมาก ทำให้ไม่มีเวลาจัดกิจกรรมดูแลช่วยเหลือนักเรียนขาดการนำผลจากการคัดกรองมาจัดกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาให้นักเรียนขาดความต่อเนื่องในการจัดกิจกรรมและผู้ปกครองนักเรียนไม่เข้าใจระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบกับผลการประเมินการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ในโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตร พบว่ามาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรไม่สะท้อนคุณภาพผู้เรียนด้านคนดี ผู้บริหารและครูขาดความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารจัดการหลักสูตร การออกแบบการเรียนรู้อิงมาตรฐาน เทคนิคและวิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง รวมทั้งการประเมินกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ (มาเรียม นิลพันธุ์, ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, ศิริวรรณ วัฒนพัฒน์ชัย และคณะ, 2558: 26)

จากการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าผลการดำเนินงานที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพนักเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอเนื่องจากพบว่าขาดการสนับสนุนปัจจัยความสำเร็จ ที่เอื้อต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและปัจจัยที่มียังไม่สอดคล้องกับความต้องการ เช่นการบริหารจัดการเชิงนโยบาย ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขาดข้อมูล สารสนเทศ

ความร่วมมือ สื่อทรัพยากรสนับสนุน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551: 42) จึงควรหาแนวทางการจัดปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างแท้จริงเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้มีแนวทางการจัดปัจจัยความสำเร็จและจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาให้ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยได้กำหนดคำถามการวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

คำถามการวิจัย

1. ปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา มีสภาพเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และคุณภาพนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

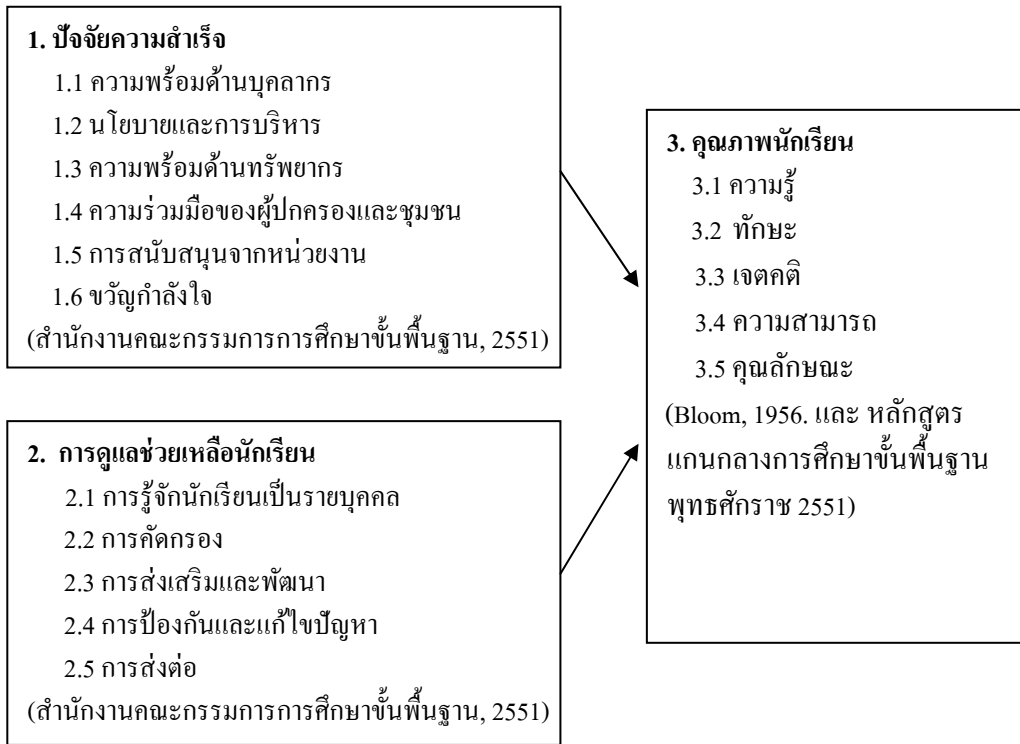
3. แนวทางการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จของการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา
3. เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องได้กำหนดกรอบแนวคิด ในการวิจัย ปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย ปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย ปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษาเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จและมีแนวทางการพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียน โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mix Method Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ประชากร คือผู้บริหารหรือ รองผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 375 คนได้จากการกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (1970: 608) และทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือการวิจัย

ใช้แบบสอบถามปัจจัยความสำเร็จการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียน โดยลักษณะคำถามเป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป (Check List) มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) คำถามปลายเปิด (Open – Ended Question) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก หากคุณภาพเครื่องมือวิจัยโดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 9 คน พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์การวิจัยมีค่าระหว่าง 0.78-1.00 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ประชากร จำนวน 50 คน ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.952 มีค่าความเชื่อมั่นรายข้อ ≥ 0.70 ขึ้นไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาความถี่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัจจัยความสำเร็จ (X_1) การดูแลช่วยเหลือนักเรียน (X_2) และคุณภาพนักเรียน (Y) ด้วยการสังเคราะห์เอกสาร หลักการแนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการ ปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน และแนวทางการพัฒนาปัจจัยการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหาร จำนวน 375 คน เก็บข้อมูลทางไปรษณีย์ และจัดเก็บด้วยตนเอง การศึกษาสภาพปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนและ คุณภาพนักเรียน ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนและคุณภาพนักเรียน โรงเรียน ประถมศึกษา ข้อมูลจาก

แบบสอบถาม ใช้สถิติการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์สมการพยากรณ์เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา ใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

4. เก็บข้อมูลงานวิจัยเชิงคุณภาพใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ประกอบด้วยผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนศึกษานิเทศก์ จำนวน 14 คน เพื่อนำข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สรุปผลการวิจัยร่วมกับข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการวิจัย

1. สภาพสภาพปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน และคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 1.1, 1.2, 1.3

ตารางที่ 1.1 ด้านปัจจัยความสำเร็จ (n=375)

ปัจจัยความสำเร็จ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1) ความพร้อมของบุคลากร (Team Readiness)	4.25	.48	มาก
2) นโยบายและการบริหาร (Policy & Management)	4.36	.36	มาก
3) ความพอเพียงด้านทรัพยากร (Material Readiness)	4.10	.50	มาก
4) ความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน (Parentsnet working)	4.34	.47	มาก
5) การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Organizing Support)	4.21	.45	มาก
6) ขวัญกำลังใจ (Moral)	4.37	.35	มาก
รวม	4.27	.30	มาก

จาก ตารางที่ 1.1 ด้านปัจจัยความสำเร็จพบว่า 4.27, S.D.=.28) ด้านขวัญกำลังใจ มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ด้านปัจจัยความสำเร็จ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ลำดับที่ 1 ($\bar{X}$ = 4.37, S.D. =.35)

ตารางที่ 1.2 ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (n=375)

การดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Knowing the Student)	4.21	.44	มาก
2) การคัดกรองนักเรียน (Screening)	4.26	.43	มาก
3) การส่งเสริมและพัฒนาการเรียน (Promoting & Supporting)	4.26	.40	มาก
4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา (Preventing & Solving)	4.28	.37	มาก
5) การส่งต่อนักเรียน (Referring)	4.20	.62	มาก
ภาพรวมการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.24	.28	มาก

จากตารางที่ 1.2 ด้านการดูแลช่วยเหลือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหามีค่าเฉลี่ยระดับมาก นักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.24$, S.D.=.28) ลำดับที่ 1 ($\bar{X}=4.28$, S.D. =.37)

ตารางที่ 1.3 ด้านคุณภาพนักเรียน (n=375)

คุณภาพนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1) ทักษะ (Skills)	4.19	.48	มาก
2) ความรู้ (Knowledge)	4.27	.38	มาก
3) ความสามารถ (Capability)	4.28	.59	มาก
4) เจตคติ (Attitude)	4.27	.38	มาก
5) คุณลักษณะ (Attribution)	4.28	.59	มาก
ภาพรวมคุณภาพนักเรียน	4.25	.37	มาก

จากตารางที่ 1.3 พบว่า ด้านคุณภาพนักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$ S.D.=.37) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ลำดับที่ 1 เท่ากันสองด้าน คือด้านความสามารถ (Capability) และด้านคุณลักษณะ (Attribution) ($\bar{X}=4.28$, S.D. =.59)

2. ความสัมพันธ์ของสภาพปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน และคุณภาพนักเรียน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางบวก ในระดับมาก ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่าง สภาพปัจจัยความสำเร็จ (X1) การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน (X2) และคุณภาพนักเรียน (Y) โรงเรียนประถมศึกษา

ตัวแปรวิจัย	ปัจจัย ความสำเร็จ (AF)	การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน (SA)	คุณภาพนักเรียน (QS)
ปัจจัยความสำเร็จ (AF)	1	.895**	.851**
การดูแลช่วยเหลือนักเรียน (SA)		1	.759**
คุณภาพนักเรียน (QS)			1

**ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ด้านปัจจัยความสำเร็จ ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และด้านคุณภาพนักเรียน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางบวก ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รายละเอียดความสัมพันธ์แต่ละคู่ ดังนี้ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสัมพันธ์กับ ปัจจัย

ความสำเร็จในระดับมาก ($r = 0.895$) การดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพนักเรียนในระดับมาก ($r = 0.851$) และ ปัจจัยความสำเร็จมีความสัมพันธ์กับคุณภาพนักเรียน ในระดับมาก ($r = 0.759$)

3. แนวทางการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา ดังตารางที่ 3.1, 3.2, 3.3

ตารางที่ 3.1 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ปัจจัยความสำเร็จ ที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวแปรทำนาย (Predict Variable)	คะแนนดิบ (B)	คะแนน มาตรฐาน (Beta)	ค่าทดสอบ t-test	นัยสำคัญทาง สถิติ (Sig.)
ค่าคงที่ (Constant)	.215	-	4.125	.000
1) ความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน (AF4)	.433	.570	47.707	.000**
2) การสนับสนุนจากหน่วยงาน (AF5)	.338	.430	29.903	.000**
3) ความพอเพียงของทรัพยากร (AF3)	.312	.437	36.773	.000**
4) ความพร้อมของบุคลากร (AF1)	-.199	-.271	-15.465	.000**
5) นโยบายและการบริหาร (AF2)	.038	.038	2.543	.011*
$R^2 = .967$, Adjust $R^2 = .967$ $F = 1786.014$				

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 3.1 พบว่าปัจจัยความสำเร็จ ด้านความร่วมมือของผู้ปกครองและชุมชน การสนับสนุนจากหน่วยงาน ความพอเพียงของทรัพยากร ความ

พร้อมของบุคลากร นโยบายและการบริหาร ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยร้อยละ 96.7

ตารางที่ 3.2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวแปรทำนาย (Predict Variable)	คะแนนดิบ (B)	คะแนน มาตรฐาน (Beta)	ค่าทดสอบ t-test	นัยสำคัญทาง สถิติ (Sig.)
ค่าคงที่ (Constant)	-.081	-	-1.204	.229
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา (SA4)	.512	.538	34.373	.000**
2) การส่งต่อนักเรียน (SA5)	.279	.486	32.634	.000**
3) การส่งเสริมและพัฒนา (SA3)	.224	.252	17.149	.000**
4) การคัดกรองนักเรียน (SA2)	.029	.034	2.309	.021*
5) การรู้จักนักเรียน (SA1)	-.025	-.031	-2.416	.016*
$R^2 = .949$, Adjust $R^2 = .946$ F= 1296.147				

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 3.2 พบว่าการป้องกันและแก้ไข ปัญหา การส่งต่อนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน การคัดกรองนักเรียน และการรู้จักนักเรียน ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีสัมประสิทธิ์การถดถอยร้อยละ 94.9

ตารางที่ 3.3 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

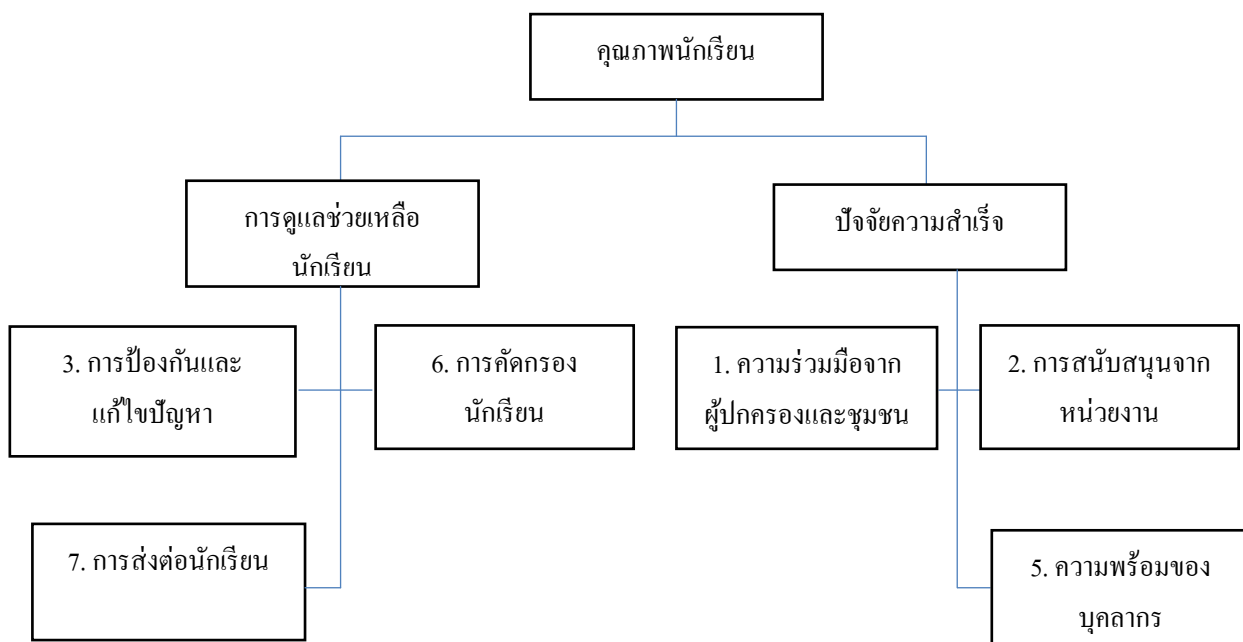
ตัวแปรทำนาย (Predict Variable)	คะแนนดิบ (B)	คะแนน มาตรฐาน (Beta)	ค่าทดสอบ t-test	นัยสำคัญทาง สถิติ (Sig.)
ค่าคงที่ (Constant)	.059	-	1.343	.180
1) ความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน (AF4)	.262	.345	16.824	.000*
2) การสนับสนุนจากหน่วยงาน (AF5)	.238	.304	18.094	.000*
3) การป้องกันและแก้ไขปัญหา (SA4)	.220	.236	11.027	.000*
4) ความพอเพียงของทรัพยากร (AF3)	.168	.232	12.244	.000*
5) ความพร้อมของบุคลากร (AF1)	.130	.176	12.403	.000*
6) การคัดกรองนักเรียน (SA3)	.127	.142	10.012	.000*
7) การส่งต่อนักเรียน (SA5)	.103	.179	10.698	.000*
$R^2 = .978$, Adjust $R^2 = .977$ F= 2264.166				

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 3.3 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ด้านที่ได้รับคัดเลือกเข้าสมการทำนายคุณภาพนักเรียน ตามลำดับดังนี้ 1. ความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน 2. การสนับสนุนจากหน่วยงาน 3. การป้องกันและแก้ไขปัญหา 4. ความพอเพียงของทรัพยากร 5. ความพร้อมของบุคลากร

6. การคัดกรองนักเรียน และ 7. การส่งต่อนักเรียน ปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 มีสัมประสิทธิ์การทำนายร้อยละ 97.8 สรุปผลดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงโครงสร้างสมการปัจจัยความสำเร็จ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา

จากภาพประกอบที่ 2 นำไปสู่การสรุปแนวทางการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษาควรดำเนินการดังนี้ 1) ด้านความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน (Parents Networking) 2) การสนับสนุนจากหน่วยงาน (Organizing Support) 3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา (Preventing and Solving) 4) ด้านความพอเพียงของทรัพยากร (Material Readiness) 5) ความพร้อมของ

บุคลากร (Team Readiness) 6) การคัดกรองนักเรียน (Screening) และ 7) การส่งต่อนักเรียน (Referring)

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In – Depth Interview) พบว่าแนวทางการพัฒนาคุณภาพนักเรียนต้องอาศัยการจัดกิจกรรมการดูแลช่วยเหลือที่มีความต่อเนื่องเป็นระบบจัดปัจจัยความสำเร็จทั้งจากภายในและภายนอก นำผลการคัดกรองนักเรียนที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาจำแนกตามกฎเกณฑ์

การคัดกรองที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้นโดยอาจจำแนกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา กลุ่มพิเศษ ที่ต้องให้การส่งเสริมเป็นกรณีพิเศษ ตลอดจนกลุ่มนักเรียนที่ต้องจัดการเรียนร่วม โดยข้อมูลการคัดกรองถือเป็นความลับสำหรับจัดกิจกรรมการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ต้องอาศัยปัจจัยความสำเร็จ คือความร่วมมือจากผู้ปกครองและเครือข่ายชุมชน ความพอเพียงของทรัพยากร ความพร้อมของบุคลากร การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปัจจัยความสำเร็จ จะเป็นสิ่งสนับสนุนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาให้สามารถส่งเสริมพัฒนาคุณภาพนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อสรุปจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ นำไปสู่ข้อสรุปของการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษานำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ด้านปัจจัยความสำเร็จพบว่า การดำเนินงานภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านขวัญกำลังใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับที่ 1 ทั้งนี้เนื่องจาก ด้านขวัญกำลังใจเป็นการเสริมแรงที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานสอดคล้องกับงานวิจัยของธงชาติ วงษ์สวรรค์ (2553: 211-213) พบว่า การเสริมแรงและ การมอบหมายงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจนทำให้บุคลากรมีความรับผิดชอบ (Responsibility) มีความพึงพอใจที่เกิดจากการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ ทำให้มีความรู้สึกว่าตนเองมีบทบาทมีความสำคัญในการปฏิบัติงาน

ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่าการดำเนินงานภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้านพบด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับที่ 1 ทั้งนี้เนื่องจาก เป็นด้านที่โรงเรียนจัดกิจกรรมช่วยเหลือนักเรียนตรงตามสภาพปัญหานักเรียนที่เป็นผลจากผลการคัดกรองข้อมูลนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา สอดคล้องกับ อวยชัย ศรีตระกูล (2556: 64) พบว่าครูนำผลการคัดกรองนักเรียนมาใช้ในการจัดกิจกรรมดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการป้องกัน แก้ไขปัญหา และพัฒนานักเรียน สอดคล้องกับ ธงชาติ วงษ์สวรรค์ (2553: 210-211) พบว่าการการศึกษาข้อมูลพื้นฐานรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

ด้านคุณภาพนักเรียนพบว่า การดำเนินงานภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านความสามารถ (Capability) และด้านคุณลักษณะ (Attribution) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับที่ 1 ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่นักเรียนต้องมีทั้งความสามารถและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และสอดคล้องกับทิพวรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และธีรศักดิ์ อุ่ นารมย์เลิศ (2553: 126-141) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ดีระดับปานกลางปัจจัยแวดล้อมทางสังคมและจิตวิทยามีผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ดีของนักเรียน ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556: 2-3) ได้กำหนดเป็นมาตรฐานผู้เรียนที่จะต้องเกิดจากการจัดการศึกษา

2. ปัจจัยความสำเร็จมีความสัมพันธ์กับคุณภาพนักเรียนในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากผลการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปสู่การปฏิบัติเกิดประโยชน์โดยตรงต่อนักเรียนในการร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนตอบสนองความต้องการของทุกฝ่ายทำให้โรงเรียนจัดการดูแลช่วยเหลือส่งเสริมพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนภายใต้การมีส่วนร่วมของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนประถมศึกษาจัดให้มีการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้านในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของพรชนก รัตมีรัตน์ (2552: บทคัดย่อ) สายชล แก้วรอด (2553: 53) พบว่าสภาพการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับการปฏิบัติสูงสุดคือด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน รองลงมาคือด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

3. ความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน (Parents Networking) 2) การสนับสนุนจากหน่วยงาน (Organizing Support) 3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน (Preventing and Solving) 4) ด้านความพร้อมของทรัพยากร (Material Readiness) 5) ความพร้อมของบุคลากร (Team Readiness) 6) การคัดกรองนักเรียน (Screening) และ 7) การส่งต่อนักเรียน (Referring) ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนเนื่องจาก ปัจจัยความสำเร็จและการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่จัดให้มีในโรงเรียนประถมศึกษา ตรงกับสภาพปัญหาความต้องการของนักเรียน ซึ่งจำแนกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา ปัญหาพฤติกรรม ปัญหาการเรียนรู้ ปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนที่ ได้รับความช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา และพัฒนาให้นักเรียนมีคุณภาพตามเป้าหมาย

การจัดการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของระดับอนุธรรม (2551: 52) พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ต้องมีการดำเนินงานตามแผนมีการวิเคราะห์ปัญหาให้ความรู้แก่บุคลากร มีการตรวจสอบติดตามประเมินผลความร่วมมือระหว่างคณะครูนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน สอดคล้องกับผลการวิจัยของทิพวรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และธีรศักดิ์ อุณารมย์เลิศ (2553: 126-141) พบว่าการสนับสนุนของครอบครัว เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเรียนที่ดีของนักเรียน และชงชาติ วงษ์สวรรค์ (2553: 121-125) พบว่า ความพร้อมของบุคลากร การสนับสนุนจากหน่วยงาน การมอบหมายงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจนทำให้บุคลากรมีความรับผิดชอบ มีความพึงพอใจในการทำงานและ อวยชัย ศรีตระกูล (2556: 90) พบว่า แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ 1. หลักการและแนวคิด เด็กนักเรียนมีสิทธิและหน้าที่ได้รับการดูแลป้องกันช่วยเหลือมิให้เกิดปัญหาจากสถานศึกษา 2. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรหลักและการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน และ 3. กระบวนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) โครงสร้างองค์กร (Organizing) การนำองค์กร (Leading) การปฏิบัติการ (Doing) การตรวจสอบติดตามและประเมินผล (Controlling) การปรับปรุงพัฒนา (Acting) และการประสานงาน (Co – Coordinating) ให้มีองค์ประกอบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Student Assistant Promoting) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน (Preventing and Solving) ด้านการส่งต่อนักเรียน (Referring) ด้านการคัดกรองนักเรียน (Screening)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. โรงเรียนประถมศึกษาควรจัดให้มีการร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการป้องกันและแก้ไขปัญหาเพื่อเพียงของทรัพยากร ความความพร้อมของบุคลากร การคัดกรองนักเรียน และการส่งต่อนักเรียน
2. ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้สร้างความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน
3. โรงเรียนประถมศึกษาควรจัดปัจจัยความสำเร็จ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ปัจจัยความสำเร็จการดูแลช่วยเหลือที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาที่พัฒนาขึ้น อาจจะสามารถประยุกต์ใช้กับโรงเรียนมัธยมศึกษา เพราะมีกระบวนการในการทำงานคล้ายกัน แตกต่างในขั้นตอนการปฏิบัติที่ต้องสอดคล้องกับพัฒนาการนักเรียนแต่ละระดับ จึงควรมีการศึกษาวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. ควรมีการศึกษาและพัฒนาตัวชี้วัดความสำเร็จเพื่อใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา
3. ควรศึกษาวิจัยพัฒนาปัจจัยความสำเร็จการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนที่จัดการศึกษาลักษณะพิเศษ เช่น โรงเรียนพัฒนาอัจฉริยภาพ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์โรงเรียนพระปริยัติธรรม โรงเรียนจัดการศึกษาพิเศษเฉพาะทาง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กมล รอดคล้าย. (2557). “สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดันปีแห่งการช่วยเหลือดูแลนักเรียนจัดระบบเฝ้าระวังเข้ม วางแผนพัฒนาทักษะชีวิต”. ข่าวสด[ออนไลน์] ฉบับวันที่ 5 ส.ค. 2557 (กรอบ่าย) สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2558 จาก www.moe.go.th/moe/th/news/.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). “นโยบายนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานงบประมาณ 2553.” **เอกสารประกอบการประชุมผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา**. 20-23 เมษายน 2553. (เอกสารอัดสำเนา).
- ทิพวรรณ สุขใจรุ่งวัฒนาและ ชีรศักดิ์ อุ๋นอารมย์เลิศ. (2553). “การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมนักเรียนที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐม” **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย** 1 (2): 126-141.
- ธงชาติ วงษ์สวรรค์. (2553). **การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

-
- ประดับ บุญธรรม. (2551). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่ดี : **พหุกรณีศึกษา**. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อ 11 มกราคม 2553 จาก <http://www.thaiceresearch.org>.
- ปองทิพย์ เทพอารีย์ และมารุต พัฒนาผล. (2557). “การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ สำหรับครูประถมศึกษา”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 6 (2): 284.
- พวงผกา คงวัฒนานนท์. (2556). “การใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธีเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของงานวิจัยเชิงคุณภาพ.” วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 21(7): 648-657.
- พรชนก รัชมิตร์น. (2552). ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาคะบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา ดังกััดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2555 จาก <http://www.grad.snru.ac.th..>
- มาเรียม นิลพันธ์ ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม ศิริวรรณ วณิชวัฒน์ชัย และคณะ. (2558). “การประเมินผลการ ให้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในโรงเรียนต้นแบบการใช้ หลักสูตร”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 7 (1) : 26 –41.
- สำนักงานการปฏิรูปการศึกษา. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพมหานคร: กุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). สภาพความสำเร็จและแนวทางการเสริมสร้างความ เข้มแข็งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตร.
- สำนักงานการปฏิรูปการศึกษา. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: กุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2547). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาไทย : การวิเคราะห์ห่อภิมาณ (Meta-analysis). กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2551). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- สายชล แก้วรอด. (2553). การศึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2555 จาก <http://www.grad.snru.ac.th>.
- อรพรรณ ตูจินดา. (2558). “ประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนวัดประทุมคงคาโดยใช้อรพรรณโมเดล.” วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 7 (1): 42.
- อวยชัย ศรีตระกูล. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ดังกััดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

-
- Bandura, A. (1977). **Social Learning Theory**. Englewood Cliff. New Jersey : Prentice – Hill.
- Herzberg, F. (2003). "One More Time: How do You Motivate Employees? By Frederick Herzberg",
The Harvard Business School. [Online] Retrieved January 10, 2014 from <http://www.mindtools.com>.
- Krejcie, R.V. and Morgan, E.W. (1970). "Determining and Sample Size for Research Activities" In
Education and Psychological Measurement. 30 (1970): 607-610.
- Sewart, D. (1993). "Student Support System in Distance Education" **Open Learning** 8 (3): 11 [Online]
Retrieved January 10, 2014 from http://www.vision.net/England_Education_system.php.